

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/52/2019
Identifikačné číslo spisu:	8215205382
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:8215205382.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu TORNO s. r. o., so sídlom v Bardejove, Jiráskova 15, IČO: 31 718 841, v dovolacom konaní zastúpeného JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, proti žalovanému Ladislav Kulka - VK & spol., so sídlom v Bardejove, Kacvinská 2, IČO: 30 632 668, v dovolacom konaní zastúpenému JUDr. Jozefom Jaroščákom, advokátom so sídlom v Bardejove, Radničné nám. 33, o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 3C/351/2015, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. júna 2018 sp. zn. 23Co/71/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bardejov uznesením z 13. apríla 2018 sp. zn. 3C/351/2015 uložil žalovanému povinnosť zdržať sa zásahov do užívania v uznesení označených poľnohospodárskych pozemkov nachádzajúcich sa v kat. úz. W. M.. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca osvedčil splnenie zákonom stanovených podmienok, na základe ktorých je potrebné dočasne a bezodkladne upraviť pomery v snahe predísť nepredvídateľným zásahom žalovaného do obhospodarovania poľnohospodárskych pozemkov. Návrhu na nariadenie bezodkladného opatrenia preto v celom rozsahu vyhovel.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným uznesením zrušil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a konanie o návrhu žalobcu na nariadenie bezodkladného opatrenia z 13. 4. 2018 zastavil. Poukázal na to, že žalobca už dňa 25. 4. 2017 doručil súdu prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom odvolací súd uznesením z 3. 8. 2017 rozhodol tak, že zmenil uznesenie súdu prvej inštancie a návrh zamietol s odôvodnením, že žalobca neosvedčil samotný nárok a ani potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Vychádzal zo stanoviska Občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo 16. 5. 2011, z ktorého vyplýva, že pokiaľ nedôjde k zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol,

prekážku rozsúdenej veci. V danom prípade sa žalobca domáhal návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia zo 16. 4. 2018, v porovnaní s predchádzajúcim návrhom, rovnakého petitu, pričom skutkové okolnosti sa od vydania predchádzajúceho rozhodnutia vôbec nezmenili. Poukázal na to, že odvolací súd v prvom prípade nezamietol návrh len pre nedoloženie dôkazov na osvedčenie nároku, ale aj z dôvodu, že nebola osvedčená naliehavá potreba úpravy pomerov navrhovaným neodkladným opatrením. Dospel preto k záveru, že tu je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, z ktorého dôvodu napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) C. s. p. zrušil a konanie o tomto návrhu zastavil.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca včas dovolanie, ktoré odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 431 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“ alebo „Civilný sporový poriadok“) tvrdiac, že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [§ 420 písm. f) C. s. p.]. Uviedol, že z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorý rozhodol o jeho prvom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že neosvedčenie nároku vyvodil z absencie listín (nájomných zmlúv), ktoré mali jeho nárok preukazovať. Rovnako, aj nenaplnenie podmienky osvedčenia naliehavej potreby dočasne upraviť pomery medzi stranami, bolo odvolacím súdom spájané s absenciou listín v súdnom spise, na ktoré sa v žalobe odvolával. Skutkové okolnosti v tomto rozhodnutí odvolacieho súdu neboli preto posudzované. Neboli tak dané zákonné podmienky na zastavenie konania o jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pre prekážku právoplatne rozsúdenej veci. Bolo povinnosťou odvolacieho súdu rozhodnúť vo veci meritórne. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že dovolanie ním podané je neprípustné. Považoval rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne. Žiadal preto dovolanie žalobcu ako neprípustné odmietnuť, resp. ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, zastúpenou advokátom, sa zaoberal jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

7. Podľa § 420 písm. f) C. s. p., dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Podľa § 447 písm. c) C. s. p., dovolací súd odmietne dovolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

9. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (porovnaj R 19/2017). Ak táto podmienka nie je splnená, dovolací súd už neposudzuje prípustnosť dovolania z hľadiska existencie dovolateľom namietanej vady zmätočnosti.

10. Dovolací súd sa preto v prvom rade zaoberal tým, či rozhodnutie odvolacieho súdu spĺňa atribút rozhodnutia vo veci samej alebo rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a dospel k záveru, že v danom prípade rozhodnutie odvolacieho súdu tieto atribúty nespĺňa.

11. Dovolací súd nespochybňuje, že rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej môže byť za istých predpokladov tiež uznesenie odvolacieho súdu. O také rozhodnutie ide tiež v prípade uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o nariadení neodkladného

opatrenia, resp. ktorým zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a návrh zamietol spolu s ktorým, prípadne po podaní ktorého nebola podaná nadväzujúca žaloba (pozri uznesenie najvyššieho súdu z 11. októbra 2017 sp. zn. 3 Cdo 157/2017 uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 21/2018). Za rozhodnutie vo veci samej nemožno ale považovať uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zrušil uznesenie súdu prvej inštancie a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastavil. Takéto uznesenie nemožno považovať ani za uznesenie, ktorým sa konanie končí, ak navrhované neodkladné opatrenie bolo podané v priebehu civilného sporového konania, v ktorom sa vo veci samej rozhoduje rozsudkom; navyše ak petit žaloby vo veci samej je totožný s petitom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

12. V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že žalobca podal žalobu, ktorou sa domáha uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa zásahov do užívania v žalobe označených poľnohospodárskych pozemkov. V priebehu tohto sporového konania žalobca podal 13. 4. 2018 druhýkrát návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorého petit je totožný so žalobným petitom v spore vo veci samej. Odvolací súd o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že uznesením zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie o tomto návrhu žalobcu zastavil. Uvedené procesné rozhodnutie nemá zjavne charakter rozhodnutia vo veci samej. Nejde preto o prípad, kedy by išlo o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej. Zároveň rozhodnutie odvolacieho súdu nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Navrhované neodkladné opatrenie bolo totiž podané v priebehu civilného sporového konania, v ktorom sa vo veci samej rozhoduje rozsudkom. Navyše, petit žaloby vo veci samej je totožný s petitom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Aj po rozhodnutí odvolacieho súdu o návrhu na neodkladné opatrenie civilné sporové konanie žalobcu proti žalovanému pokračuje a súd prvej inštancie o veci samej ďalej koná a rozhodne. Nie sú tak splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovenia § 420 C. s. p. Žalobca preto dovolaním napadol uznesenie odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie nie je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia prípustné.

13. So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky ním podané dovolanie podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému úspešnému v dovolacom konaní priznal ich plnú náhradu, a to uložením povinnosti žalobcovi zaplatiť náhradu týchto trov s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 1 a 2 C. s. p.).

15. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.